

en Dag. Det ærede Medlem satte Prisen i Forhold til det fremmede Marked paa en saadan Maade, at jeg maa antage, at en Maksimalpris, der ramte det højeste Punkt, hvortil en Pris var naaet her i Danmark, heller ikke vilde tilfredsstille ham, naar Prisen paa fremmed Vare senere gik op derover. Hvis jeg havde fulgt det ærede Medlems Fastsættelse i hans Vurderingsforslag og fastsat en Maksimalpris, der i Stedet for at være 19½ Kr. laa 2½ Kr. højere, nemlig 22 Kr., maa jeg antage, at det ærede Medlem havde ment, at denne Maksimalpris eller Vurderingspris heller ikke kunde have staaet ret længe, thi nogle faa Dage efter kostede det 3 Kr. mere at skaffe Rug frem fra Amerika i den kommende Tid, og de danske Rugere vilde da med den samme Argumentation, som det ærede Medlem hele Tiden har fremført, have kunnet kræve, at nu maatte deres Markedsvare være blevet 25 Kr. værd.

Jeg sagde, at Anken formodentlig ikke gjaldt selve min Ansættelse af Maksimalprisen. Denne er nemlig ikke vilkaarligt fastsat. Jeg beder ærede Medlemmer erindre dette Forhold. Der skete en lovlig Overtagelse af Varer. Der fandt en lovlig Vurdering Sted. Kommissionen bestod af en Række højt ansete Mænd fra alle Samfundsklasser og med al mulig Sagkundskab. Det var disse Mænds Hverv og Pligt at udfinde en Pris, der efter Grundlovens Bud ydede fuld Erstatning for den overtagne Vare. Det var dette Hverv, de røgtede, og de fastsatte Prisen derefter. Jeg vil derfor gerne have fastslaaet, at det Spørgsmaal, som stilles til mig, om jeg vil ophæve Maksimalprisen, i Virkeligheden er en Omskrivning for en hel anden Tanke. Det, som Partiet Venstre spørger mig om, er, om jeg vil omstøde den af en lovlig Kommission fastsatte Vurderingspris. Det, som Partiet spørger mig om, er, om jeg agter at afskedige den nuværende Vurderingskommission og vælge en ny, sammensat af Mænd, der om disse Vurderingsspørgsmaal tænker som det ærede Medlem for Horsens Landkreds. Det er bedst, at Spørgsmaalet ligger klart, thi det er dette, man ønsker, at jeg skal gøre. Maksimalprisens Ophævelse vil i og for sig ikke rokke ved dette Forhold, at der er fastsat en Vurderingspris, og en hvilken som helst Ekspropriation, der finder Sted efter en under tilsvarende Forhold lovlig Vurderingskommissions Bedømmelse, vil finde den samme Vurderingspris.

Efter det ærede Medlems Opfattelse byder altsaa Vurderingsprisen og derefter Maksimalprisen ikke fuld Erstatning. Jeg skal et Øjeblik se paa dette Forhold. Jeg vil dog først nævne, at Kapitelstaksten for Rug ingen Sinde i dette og det forrige Aarhundrede hverken i Ufredstider eller i Kriseaar har naaet den Højde, hvortil Vurderingsprisen og Maksimalprisen nu er fastsatte. Det er et enkelt Vidnesbyrd om de nuværende Begivenheders forfærdende Omfang. Men, siger saa det ærede Medlem for Horsens Landkreds: Der var faktisk betalt højere Pris for Rug end 19 Kr. 50 Ø. af Købmændene, og det maa være Markedsprisen, der bestemmer Værdien. Men hvorfra er da Markedsprisen paa- virket? Den er paa- virket af en Revolution i Omsætningen, af, at Landene har lukket af, af, at Havnene er spærrede, af, at Miner er spredte over Havene, af Standsning af Skibene, af amerikanske Kornejeres Evne til at sætte deres Priser op, af Tonnagens Utilrækkelighed, af Skibsfragternes deraf følgende uhyre Stigning, af Stigningen og Forandringen i Kurserne paa Penge. Alt dette har indvirket paa Markedsprisen. Hvis man lader staa til og siger, at dette Forhold er en uvedkommende, vil Prisen overhovedet kunne stige i disse Tider til en hvilken som helst tænkelig Højde. Jeg skal ikke spaa, men ingen kan med Hensyn til Kornpriser vide, hvad Priserne paa udenlandsk Rug, hidført til Danmark, overhovedet kan naa til af svimlende Højde, og hvis man ræsonnerer som saa, vil, for hver Gang amerikansk Rug stiger en Krone i Prisen, for hver Gang der lægges en Krone paa Tønden paa Fragt af Rug fra Amerika, Værdien af Beholdningen i Danmark stige en Krone for det samme Kvantum. Ja, efter hvad det ærede Medlem for Horsens Landkreds har vist os, stiger den endog, før Prisen paa amerikansk Rug faktisk har naaet os. Det er jo Markedets Tendens, at naar en Vare, som naar hertil om en Maaned, er en Krone dyrere end den Vare, som er her i Dag, saa er den Vare, der er her i Dag, en Krone mere værd. Det er Markedets Tendens, dets Ønske at hidføre en saadan Tilstand, og under unormale Forhold har det en særlig Mulighed for at hidføre den. Grunden til, at dansk Rug kunde stige saa højt i Pris, at den endog til Tider var over, hvad amerikansk Rug kunde føres hertil for, men ganske vist ikke over, hvad amerikansk Rug i Fremtiden kunde føres hertil for, var den, at dansk Rug kun kom paa Markedet i forholdsvis ringe